

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/842/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207412
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5413207412.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobkýň v rade 1/ H. J. rod. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom J. nad C. XX, 2/ V. K. rod. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, obe zastúpené JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom v L. XXX, proti žalovanému: T. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, zastúpený JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom v J. W., G. XXXX/XX, v konaní o určenie, že podiely v spoločných nehnuteľnostiach zapísané na LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX k.ú. S. patria do dedičstva po neb. O. T., o odvolaní žalobkýň v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8C/27/2013-197 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti p o t v r d z u j e.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 8C/27/2013-197 zo dňa 21. októbra 2014 čiastočne vyhovel návrhu žalobkýň a rozhodol, že nehnuteľnosti označené vo výroku rozsudku patria do dedičstva po poručiteľovi O. T., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XX. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalobkyniam v 1/ a 2/ rade voči žalovanému náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania rozhodol tak, že ich žalobkyniam v 1/ a 2/ rade, ktoré mali vo veci prevažný úspech a prináležal by im tak podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nárok na pomernú časť trov konania, ich náhradu nepriznal s poukazom na ust. § 150 O.s.p. Dôvody osobitného zreteľa pre nepriznanie trov videl v tom, že nebolo zistené, že by žalovaný zapríčinil, vyvolal súčasný existujúci stav v evidencii vlastníctva k sporným spoločným nehnuteľnostiam, ktorý je v jeho prospech a ktorý nezodpovedá zisteným právnym skutočnostiam. Navyiac na základe nesprávnych zápisov vlastníckych práv, ktoré nezodpovedajú stavu vyplývajúceho z uvádzaných dedičských rozhodnutí D 584/85, 4D 783/93, boli zapísané neoprávnene podiely na predmetných spoločných nehnuteľnostiach aj na ďalších troch súrodencov žalovaného a v rámci nich aj na žalobkyňu v 2/ rade, ktorá medzičasom takto nadobudnuté podiely, ktoré získala titulom 4D 783/93 previedla na iné subjekty (nie však na súrodencov ako dediča O. T.) avšak sama sa voči žalovanému domáha nápravy neoprávneného stavu. Nebolo zistené, že by sa žalobkyňa v 1/ rade v minulosti svojich nárokov týkajúcich sa spoločných nehnuteľností pôvodne zapísaných v PKV 667, KH02, vyplývajúcich jej z postavenia dedičky po O. T. domáhala aj voči ďalším súrodencom, a to žalobkyni v 2/ rade, C., H., na ktorých boli pôvodne tiež zapísané podiely na nehnuteľnostiach na základe 4D 783/93 (ale v dôsledku smrti C. a H., ktorí nemali iných zákonných dedičov ako súrodencov, sú ich podiely, ktoré mali nadobudnúť dedením na základe 4D 783/93 už zapísané v rovnakých účasťach na všetkých troch účastníkoch tohto konania).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podali žalobkyňa v 1/ a 2/ rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedli, že nesúhlasia s rozsudkom v časti výroku o trovách konania, pretože aj zo samotného pojednávania vyplýva, že žalovaný veci okolo spoločných pozemkov v rámci ROEP vybavoval a mal všetkým súrodencom vyplácať podiely z urbáru, pretože mali na ne nárok. Podľa ich názoru, ak ho neskôr, uvedomiac si, že aj ony majú právny nárok na spoluvlastnícke podiely po otcovi, viackrát ústne, ale i písomne vyzývali, ako o tom svedčí v spise založená kópia darovacej zmluvy ešte z roku 2008, podľa ktorej mal žalovaný darovať im aj toho času neb. bratovi C. T. príslušné spoluvlastnícke podiely v spoločných nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom sporu. Taktiež poukazujú na síce založenú písomnú výzvu na vysporiadanie podielov v urbárskom majetku k.ú. S.. Podľa názoru odvolateľiek je spoľahlivo preukázané, že práve žalovaný, ktorý býval v S. osobne vplýval na to, aby bol len on v rámci reštitučných žiadostí o vydanie spoločných nehnuteľností, zapísaný v zozname oprávnených vlastníkov. Preto sú presvedčené o tom, že práve pre túto vedomosť žalovaného o tom, že spoločná nehnuteľnosť im po otcovi patrí, teda že patrí všetkým a pre jeho postoj, nepripísať na nich príslušné spoluvlastnícke podiely, čím by sa predišlo vyvolaniu súdneho sporu, zapríčinil, že iným spôsobom než cestou súdu sa svojich spoluvlastníckych práv nemohli domôcť. Preto trvajú, aby im súd priznal náhradu trov konania. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa trov prvostupňového konania zmenil tak, že prizná žalobkyniam trovy konania a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 566,48 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a toto rozhodnutie v napadnutom výroku v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že proti rozsudku okresného súdu vo veci samej žalobkyne v 1/ a 2/ rade odvolanie nepodali. Odvolanie bolo podané len do výroku o trovách konania. Na základe podaného odvolania preto krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu len v napadnutom výroku, a to o trovách konania, pričom vo výroku rozsudku okresného súdu, ktorým žalobe žalobkyňa v 1/ a 2/ rade bolo vyhovené a v tej zvyšnej časti, kde súd žalobu zamietol, sa nedotkol.

V sporových konaniach v zásade platí ohľadne náhrady trov konania zásada úspechu. Tzn. že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Výnimočne prichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Z uvedeného vyplýva, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Tak sa stalo aj v preskúmvanej veci, keď súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyniam v 1/ a 2/ rade, ktoré mali vo veci prevažný úspech a prináležal by im tak podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nárok na pomernú časť konania, ich náhradu nepriznal, s poukazom na citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku o dôvodoch osobitného zreteľa.

Ani odvolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by žalovaný zapríčinil existujúci stav evidencie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, ktorý je v jeho prospech a ktorý nezodpovedá právnym skutočnostiam zisteným prvostupňovým súdom. Správne potom prvostupňový súd uvedené skutočnosti zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania, keď aj podľa odvolacieho súdu je dôvodné, aby si každý z účastníkov vzniknuté trovy hradil sám. Prvostupňový súd mal preukázané, že na základe nesprávnych zápisov vlastníckych práv, ktoré nezodpovedajú stavu vyplývajúceho z dedičských rozhodnutí D 584/85, 4D 783/93 boli zapísané neoprávnené podiely na predmetných spoločných nehnuteľnostiach aj na ďalších troch súrodencov žalovaného a v rámci nich aj na žalobkyňu v 2/ rade, ktorá medzičasom takto nadobudnuté podiely, ktoré získala titulom dedenia, previedla na iné subjekty, no sama sa voči žalovanému domáha nápravy neoprávneného stavu. Tak ako konštatoval prvostupňový súd ani odvolací súd nemal zistené, že by sa žalobkyňa v 1/ rade v minulosti svojich nárokov týkajúcich sa spoločných nehnuteľností pôvodne zapísaných v pozemno-knižnej vložke č. 667, KH 02, vyplývajúcich

jej z postavenia dedičky po O. T., domáhala aj voči ďalším súrodencom, a to žalobkyni v 2/ rade, C., H., na ktorých boli pôvodne tiež zapísané podiely na nehnuteľnostiach, na základe 4D 783/93.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku v časti výroku o trovách konania nezistil pochybenie z dôvodu vecnej správnosti ho potvrdil. Nenapadnutého výroku, ktorým okresný súd rozhodol vo veci samej, sa krajský súd nedotkol, pretože tento podaným odvolaním zo strany žalobkýň v 1/ a 2/ rade napadnutý nebol.

Žalobkyne v 1/ a 2/ rade v odvolacom konaní neboli úspešné, preto im podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný bol žalovaný, ktorému v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.